

[Undervisningsministeren]

forsøg eller ej, eller for den sags skyld, om hr. Riishøj eller andre af ordførerne kan være det; det er ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at vi får et virkelig differentieret forsøgsspektrum, som kan give os nogle erfaringer både på de områder, vi gerne ser fremmet, og på de områder, nogle af os for himlens skyld ikke ser fremmet. Vi må, hvis vi skal tage stilling til en gymnasireform, have al den viden, der kan tilføres os, om konsekvenserne af de ting, vi skal gøre.

Fru Mimi Stilling Jakobsen var inde på spørgsmålet om de økonomiske vilkår for forsøgene. Det er jo en gammel travet her i huset, at vi forgylder disse gymnasielærere og derved gør det attraktivt for dem. Man har en fornemmelse af, at de både bliver overordentlig velbetalte og stort set ikke skal lave noget i den periode, de har forsøg kørende, og det er klart, at vi derved fremkalder alle disse forsøg i gymnasieskolen. Det er unægtelig ikke i overensstemmelse med virkeligheden. Det, det drejer sig om, er, at der i undervisningsministeriet findes en forsøgsbevilling på 1 mill. kr., og den bruges ganske rigtigt til reduktion i forbindelse med nogle af forsøgene. Men det er så minimale forsøgsreduktioner, der kan gives, og det er en så stor og krævende opgave at lave forsøg på dette område, at ingen skal komme og påstå, at det af arbejdsmæssige grunde er attraktivt at gå ud i forsøg. En væsentlig del af forsøgene foregår jo på amts-gymnasierne, og amterne dér skal tage stilling til, hvorvidt de vil bevillige reduktion eller ej i forbindelse med forsøg.

Fru Mimi Stilling Jakobsen sagde, at det egentlig var lidt underligt og lidt pivet af mig, at jeg ikke ville komme ud af busken og erklære, hvad mit endemål med den gymnasireform er, og hun spurgte, om det i virkeligheden var enhedsskolen, jeg ønskede; nu burde jeg gå herop og klart sige, hvad det er, jeg vil med gymnasiet. Jeg har i mit første indlæg peget på en række problemer, som jeg ser i gymnasiet i dag – det er der ingen grund til at bruge tid på at gentage her – og som jeg finder det afgørende nødvendigt at vi får løst i fremtidens gymnasier.

Jeg har i den såkaldte rektortale været inde på disse ting. Men jeg har unægtelig også sagt, at jeg ikke finder tiden inde til, at vi kan gennemføre en reform nu. Det er der mange årsager til, herunder som jeg har væ-

ret inde på det et par gange, at vi trænger til nogle flere erfaringer, noget mere viden. Vi trænger også til en ordentlig debat i offentligheden om, hvad det er vi vil med vores gymnasieskole. Den er godt i gang, men efter min mening ikke tilstrækkeligt gennemført til, at vi kan tage beslutninger.

På den baggrund forekommer det mig altså en kende bagvendt, at jeg skulle sige: ja men for øvrigt, her er mit slutresultat, det er det, jeg vil. Jeg mener det faktisk ærligt, når jeg startede mit indlæg med at sige: jeg er ikke afklaret. Jeg kan se nogle af disse mønstre, der begynder at tegne sig, nogle tendenser, som jeg synes virker spændende, og som for mig virker, som om her måske var dele af en model, der kunne løse nogle af de problemer, vi har. Men at skulle lægge puslespillet sammen på indeværende tidspunkt, dertil mangler jeg i hvert fald alt for mange brikker til at være i stand til at tegne noget, der lignede et billede.

Blot en enkelt bemærkning til hr. Tinning vedrørende elevforsøg eller medindflydelsesforsøg. Jeg kan give den faktiske oplysning, at Avedøre ikke er forsøgsskole længere, det ophørte for et år eller to siden, men at der både i Herlevforsøgene og også andre steder indgår på forskellig vis spørgsmålet om elevmedbestemmelse.

Så kom som rosinen i pølseenden hr. Bertel Haarder og sagde, at først overtaler man administrationens folk og derefter institutionernes ledere, som så overtaler politikerne, underforstået – sådan måtte jeg i hvert fald forstå det – alle imod deres egentlige holdning og intention. Jeg synes i og for sig, det er et forbløffende menneskesyn og en noget behersket tillid til menneskets dømmekraft, hr. Bertel Haarder her lægger for dagen. Jeg tror ikke, verden er så forenklet i disse henseender, som hr. Bertel Haarder øjensynlig har siddet ved sit skrivebord og forestillet sig.

Hr. Bertel Haarder havde nogle betragtninger om fagenes indhold og dette at bruge faget som redskab, en række betragtninger, som jeg meget langt hen ad vejen – tror jeg, nu var det et kort indlæg – kan være enig med hr. Bertel Haarder i. Hr. Bertel Haarder sagde, at dansk er ikke kommunikation, det er et ånds-fag. Jeg vil igen sige, at jeg tror ikke, verden er så kvadratisk eller så opdelt, som hr. Bertel Haarder giver udtryk for. Når